

control skills. Self-control, as well as planning and self-organization, is a key metacognitive process, which leads to a higher level of the self-education competence, without which educational activity is unthinkable.

At the present stage, the problem of self-control in foreign language training becomes of particular importance due to the processes of globalization, the integration of knowledge, the rapid accumulation and updating of information, as well as the transition of the general concept of learning to a person-oriented learning. Person-oriented education ensures the comprehensive development of the individual. Therefore, in the field of studying / mastering foreign languages, a transition to productive educational technologies aimed at independent learning activities of those studying foreign languages is taking place.

The basis of productive educational activity consists in the conscious and independent formulation of the goal, the choice of adequate methods, reflexive self-esteem, self-regulation and self-control. The formation of self-control skills becomes an integral feature of a modern specialist, his activity, autonomy and creativity, self-determination and self-development in the educational process.

The article deals with the problem of formation of the self-control skill in students learning foreign languages. The psychological and pedagogical principles of self-control are analyzed; mechanisms and factors contributing to its development are defined; the conclusion about the necessity to develop modern multilevel methods of teaching self-control is drawn. Possession of the objective method of systematic self-control formation enables the higher education applicant to independently determine the specific goals of the educational activity, evaluate his actions and, if they are false, correct them.

Key words: self-control, competence of training, psycho-pedagogical concept, efficient educational activities, formation levels of self-control.

Стаття надійшла 20 грудня 2018 р.

УДК 159.9:378.351

О. М. Борисюк

ПСИХОЛОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ ПОЛІЦІЇ

Здійснено теоретичне обґрунтування психологічних умов, спрямованих на формування та підвищення рівня розвитку управлінської компетентності у курсантів – майбутніх офіцерів поліції. Розкрито сутність управлінської діяльності у правоохоронному професійному середовищі – у системі МВС України. Виокремлено функціонально-формуючі компоненти управлінської компетентності: цільово-мотиваційний, змістовий, процесуальний, контролюючо-корекційний, результативний.

Визначено загальні психологічні критерії розвиненості управлінської компетентності в майбутніх офіцерів НПУ в процесі професійної підготовки до управлінської діяльності. Виокремлено рівні сформованості управлінської компетентності за психологічними критеріями.

Ключові слова: *управлінська компетентність, функціонально-формуючі компоненти, психологічні критерії оцінки, рівні сформованості управлінської компетентності, майбутній офіцер НПУ.*

Постановка проблеми. На сучасному етапі реформування системи Міністерства внутрішніх справ України актуалізується проблема професійної підготовки майбутніх офіцерів, підвищення рівня їхньої компетентності. Зростання вимог до випускників закладів вищої освіти правоохоронного спрямування, пов'язано з потребою формування готовності курсантів до виконання управлінських функцій, що детерміновано сучасними суспільними викликами щодо підготовки соціально активних, здатних до професійного й особистісного розвитку впродовж життя офіцерів, які мають бути наділені високим рівнем відповідальності, комунікативної культури, управлінської компетентності.

На важливості формування управлінської компетентності таких фахівців наголошено у державних законодавчих і нормативно-правових документах (законах України «Про вищу освіту» (2014), «Про освіту» (2017), «Про Національну гвардію» (2015), «Про Національну поліцію» (2015); Концепції розвитку освіти України на період 2015–2025 років (2015); Національній стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року (2013)), в яких окреслено засадничі положення щодо реформування правоохоронних органів з урахуванням специфіки системи управління та визначено перспективи формування контингенту правоохоронців, які мають на високому рівні реалізовувати професійну діяльність та управлінські функції.

Важливим чинником формування управлінської компетентності в процесі професійної підготовки має стати комплекс психологічних умов, що потребує розроблення, теоретичного обґрунтування та експериментальної перевірки. Вважаємо за доцільне створити певні психологічні умови, які відображають специфіку конкретного компонента професійної підготовки до управлінської діяльності курсанта у процесі їх навчання. Водночас ці умови мають бути спрямовані на формування і підвищення рівня розвитку управлінської компетентності у курсантів – майбутніх офіцерів поліції.

Стан дослідження. У вітчизняному і зарубіжному психолого-педагогічному дискурсі наявний спектр досліджень, у яких: розкрито методологічні й теоретичні засади професійної підготовки майбутніх офіцерів у закладах вищої освіти МВС України (М. Вербенський,

О. Даниленко, М. Козяр, О. Музичук, Г. Яворська та ін.); означено особливості формування управлінської компетентності й управлінської культури майбутніх офіцерів у працях В. Барка, М. Вовк, О. Луцького, С. Решетника, А. Тихончука, Р. Троцького, В. Уліча, В. Ягупова та ін. Однак у працях науковців фрагментарно подано аналіз сутності управлінської діяльності курсантів, не означені психологічні умови і критерії розвитку управлінської компетентності з урахуванням специфіки у системі МВС.

Метою статті є теоретичне обґрунтування психологічних умов формування управлінської компетентності майбутніх офіцерів поліції у процесі їх фахової підготовки у закладах вищої освіти МВС України, а також розроблення психологічних критеріїв її оцінки.

Виклад основних положень. Узагальнення різних положень науковців із позиції теорії управління, психології управління, соціології, педагогіки визначення функцій управлінської діяльності, її видів дає змогу констатувати, що управлінська діяльність є багатофункціональною діяльністю, яка проєктується на різне професійне середовище. У контексті нашого дослідження важливо з'ясувати сутність управлінської діяльності у правоохоронному професійному середовищі – у системі МВС України.

Із цієї позиції засадничими є положення дослідників, які розглядають управлінську діяльність майбутніх фахівців у системі МВС України у багатоаспектному вимірі: з урахуванням специфіки діяльності керівника військового, правоохоронного колективу (А. Тихончук), особливостей управлінської діяльності офіцера – випускника військового навчального закладу (В. Уліч), характеристики ознак управлінської діяльності керівника-офіцера (А. Кітов), аналізу процесу розвитку управлінської компетентності фахівців військового фаху, дослідження проблеми формування готовності до творчого вирішення завдань управлінської діяльності (С. Будник), визначення специфіки управлінської діяльності офіцерів (І. Радванський), обґрунтування психолого-педагогічних умов формування готовності майбутніх офіцерів до управлінської діяльності (В. Уліч) та ін. [1; 2; 3].

Управлінська діяльність майбутніх фахівців у системі МВС України характеризується багатофункціональністю, динамічністю, особливими умовами напруженості, регламентованістю, чітким керуванням діями, їх злагодженістю й узгодженістю, адже пов'язана з безперервним вирішенням сукупності нагальних проблем, завдань.

Головними ознаками управлінської діяльності офіцера є: двобічність процесу управлінської діяльності, який здійснюється за активної взаємодії офіцера і його підлеглих; складність основних функцій,

які притаманні управлінській діяльності, а саме: планування, організації та контролю життєдіяльності підрозділу (частини, з'єднання); наявність взаємодії зі зовнішнім середовищем, яка відображається в соціальному характері управлінської діяльності, залежності від соціальних факторів; специфічний допоміжний характер діяльності щодо налагодження управлінського процесу в підрозділі [2].

Структура професійної підготовки у ЗВО МВС України відображає процес навчальної діяльності, який містить цільово-мотиваційний, змістовий, процесуальний, контролюючо-корекційний та результативний компоненти. З огляду на це кожний структурний компонент такої підготовки, який відображає її специфіку, дає підстави визначити певні психологічні умови формування управлінської компетентності [4; 5].

Цільово-мотиваційний компонент визначає спрямованість професійної підготовки в ЗВО МВС України на усвідомлення її результату, яким однозначно є управлінська компетентність офіцера поліції. Мета реалізації – формування управлінської компетентності у випускників ЗВО МВС України, які набувають професійну освіту, здатних до професійної діяльності у складних екстремальних умовах. Цей компонент визначає основні завдання щодо формування управлінської компетентності майбутніх офіцерів НПУ: формування позитивного емоційно-ціннісного ставлення до майбутньої управлінської діяльності та її норм, правил і цінностей; формування мотиваційної та когнітивної сфер майбутньої управлінської діяльності як основи управлінської культури; формування професійно важливих управлінських якостей та культури спільної діяльності, здатностей роботи в команді; набуття первинного досвіду управлінської діяльності на тих посадах, на які може бути призначений випускник після закінчення ЗВО МВС України; формування управлінського мислення, рефлексивно-оціночних здатностей щодо усвідомлення та критичного оцінювання власного рівня управлінської компетентності. Досягнення мети та реалізація завдань безпосередньо залежать від актуалізації мотиваційної сфери курсантів, яка має бути зорієнтована не тільки на актуальні завдання навчальної діяльності, а й на майбутню управлінську діяльність [4; 5; 2].

Змістовий компонент – відбір змісту управлінської компетентності офіцера поліції і його структурування відповідно до управлінсько-службових функцій, що сприятиме становленню творчої особистості курсантів як суб'єктів управлінської діяльності, розвитку їх емоційно-вольового, інтелектуально-творчого, особистісного, рефлексивного й управлінського видів потенціалу [4].

Процесуальний компонент – інтеграція в тренінговій формі навчання традиційних методів (аналіз проблемних ситуацій, практичні завдання) з активними (ігрове моделювання), що забезпечуватиме формування управлінської компетентності майбутніх офіцерів поліції. Необхідною є системна організаційна робота на рівні ЗВО МВС щодо організаційно-педагогічного забезпечення формування управлінської компетентності випускників за видами підготовки, за основними видами навчальних заходів, на факультетах і кафедрах. Більшість форм і методів навчання є універсальними, які є характерними для системи вищої освіти, оскільки вони містять суттєвий освітній потенціал щодо формування управлінської компетентності. Найголовніше – це залучення курсантів до активної навчальної діяльності на всіх заняттях як їх суб'єктів. Водночас характер навчальної діяльності має передбачати конкретну практичну діяльність, що стимулює цілеспрямоване формування основних складників їх управлінської компетентності, актуалізує життєвий, навчальний і професійний досвід, поетапно веде від одного рівня до наступного – більш високого рівня сформованості управлінської компетентності [4; 1].

Наприклад, ефективним засобом є квазіуправлінські завдання різної складності – від простих до комплексних, які розв'язуються курсантами на комплексних тактико-спеціальних навчаннях.

Контролюючо-корекційний компонент – поетапність діагностування рівня сформованості управлінської компетентності курсантів у процесі їх підготовки до управлінсько-професійної діяльності, що забезпечуватиме підвищення цього рівня [4; 5].

Результативний компонент – необхідність співвідношення результату професійної підготовки офіцера НПУ з об'єктивними вимогами, які висуваються професійною діяльністю до рівня його підготовленості. Зміст цього компонента визначається за допомогою критеріїв і показників сформованості управлінської компетентності майбутніх офіцерів поліції [4; 5; 3].

Отже, визначені психологічні умови відображають специфічність професійної підготовки курсантів та їх спрямованість на формування управлінської компетентності майбутніх офіцерів поліції.

З огляду на розуміння процесу формування управлінської компетентності в єдності її компонентів (мотиваційного, когнітивного, емоційно-вольового, операційно-діяльнісного, особистісного й рефлексивного) ми вважаємо за доцільне визначити загальні психологічні критерії розвиненості управлінської компетентності в майбутніх офіцерів НПУ в процесі професійної підготовки до управлінської діяльності.

Загальновідомо, що критерії мають відображати основні закономірності формування певного явища, наявні взаємозв'язки між компонентами, динаміку явища, що вивчається, і розкриватися через специфічні ознаки кожного компонента. На основі теоретико-експериментальної роботи ми визначили комплекс психологічних критеріїв рівня розвиненості управлінської компетентності в курсантів як майбутніх офіцерів поліції, що виявляються у таких ознаках:

- усвідомленні сутності управлінських проблем, що виникають у професійній діяльності, та їх суперечностей;
- наявності особистого позитивного ставлення до способу розв'язування професійних завдань;
- наявності ефективних методик і технологій виявлення методів, способів і форм під час розв'язування типових і нестандартних управлінських ситуацій [4; 5; 2].

Зазначимо, що ці ознаки будуть загальними для всіх психологічних критеріїв управлінської компетентності, оскільки ми розглядаємо її як цілісне утворення, тому неможливо здійснювати оцінювання та формування не враховуючи єдності її складових.

Стосовно критеріїв компетентності в умовах професійної підготовки курсантів до майбутньої діяльності, на практиці зберігається тенденція вважати критерієм готовність майбутнього фахівця здійснювати професійну діяльність.

Для повноти й об'єктивності вимірювання психологічних компонентів управлінської компетентності ми виокремили такі критерії й показники.

Першим психологічним критерієм рівня сформованості управлінської компетентності майбутнього офіцера ми визначили **мотивованість** його особистості до управлінської діяльності, його прагнення до подолання перешкод та поліпшення своїх результатів діяльності, наявність чітких цілей діяльності та наполегливість у їхньому досягненні, схильність виявляти ініціативу, прагнення до саморозвитку та самовдосконалення.

Показниками цього критерію є оцінка результатів праці, професійні домагання, інтернальність у сфері професійних досягнень, професійні інтереси та цінності, життєві цілі, соціальна бажаність і загальна активність, внутрішні мотиви.

Другий критерій сформованості рівня управлінської компетентності – **емоційно-вольові властивості** особистості майбутнього офіцера поліції. Виявляється цей критерій у відповідальності, розумінні та сприйнятті себе як активного діяча професійної діяльності та характеризується розвинутою системою емоційно-вольової саморегуляції.

Показниками цього критерію є тип локус контролю особистості та рівень сформованості саморегуляції активності.

Третім критерієм є *інтелектуальна готовність* до вирішення завдань управлінської діяльності. Під інтелектуальною готовністю до управлінської діяльності ми розуміємо сукупність сформованих інтелектуальних навичок, що характеризують особистість майбутнього поліцейського в розумовому аспекті. Вона виявляється в розв'язуванні майбутніми офіцерами поліції нетипових, нестандартних управлінських (проблемних) ситуацій, у здатності відчувати проблемність у процесі розв'язування професійних завдань і в самостійності постановки проблеми.

Як психологічний критерій сформованості управлінської компетентності інтелектуальна готовність має такий показник, як високий рівень успішності.

Четвертий критерій сформованості рівня управлінської компетентності – це *сформовані вміння та навички* виконання управлінських завдань. Виявляється у вмінні управляти собою, володінні хорошими навиками вирішення проблем, вмінні впливати на оточуючих, вмінні навчати та керувати, вмінні налагодити групову роботу. Характеризується наявністю чітких цінностей та особистих цілей, творчим підходом до діяльності та триваючим саморозвитком.

Показниками цього критерію є розвинені управлінські якості, високий рівень володіння управлінськими вміннями та навиками, спрямованість на інтереси справи.

П'ятим критерієм сформованості рівня управлінської компетентності є *сукупність особистісно-професійних якостей майбутнього офіцера поліції*, який полягає в емоційній стійкості, товариськості, задоволеності собою і своїми успіхами, готовності слідувати нормам і вимогам, схильності до ризику, прагненні до суспільного визнання, лідерстві й адекватному розумінні свого місця і ролі в управлінській діяльності.

Цей критерій виявляється в таких показниках: врівноваженість, комунікабельність, екстравертованість, адекватність самооцінки.

Шостий критерій сформованості рівня управлінської компетентності – *рефлексивність*, який полягає в умінні свідомо контролювати офіцером поліції рівень власного розвитку та результати своєї діяльності, у здатності людини виходити за межі власного «Я», осмислювати, вивчати, аналізувати щось за допомогою порівняння свого «Я» з якимись подіями, особистостями.

Показником цього критерію є рефлексивність.

Згідно з визначеними критеріями, ми умовно виокремлюємо три рівні сформованості управлінської компетентності за психологічними критеріями.

Високий рівень сформованості управлінської компетентності за наведеним комплексом критеріїв характеризується високою мотивованістю на результат управлінської діяльності, домінуванням внутрішніх стосовно професійної діяльності мотивів, наявністю чітко сформованих цілей і способів їхнього досягнення, прагненням до повної реалізації особистісного потенціалу й постійного самовдосконалення у цій діяльності. Високий рівень розвиненості індивідуальної системи саморегуляції поліцейського в управлінській діяльності та повному взятті відповідальності за результати вирішення управлінських завдань. Високий ступінь пошуку оптимальних способів розв'язування управлінських ситуацій в особливих та екстремальних умовах діяльності, розвинені управлінські якості, сформовані вміння та навички виконання управлінських завдань. Високий рівень комунікативно-організаційних здібностей, здатність до формування та згуртування колективів, вміння налагодити групову роботу. Високі показники навчальної успішності курсантів. Розвинений рівень самосвідомості, що забезпечує адекватну самооцінку. Домінуючими особистісними властивостями є врівноваженість, комунікабельність, екстравертованість. Високорозвинута рефлексивність в організації управлінської діяльності, а також у структуруванні особистісних якостей, що забезпечує вдосконалення майстерності, професійного зростання, формування індивідуального стилю роботи, самоуправління, самопізнання, самоаналіз управлінської діяльності, розвиток рефлексивних здібностей.

Середній рівень сформованості управлінської компетентності можна охарактеризувати так.

Недостатня мотивованість і визначеність курсантів у ставленні до майбутньої професійно-управлінської діяльності, відсутність чіткого бачення реалізації особистісного потенціалу й самовдосконалення у процесі її здійснення. Недостатньо виражена тенденція до досягнення успіху в професійній сфері. Рівень емоційно-вольової саморегуляції недостатній, що виявляється у відсутності терпимості до протилежних думок та наявності емоційно-оціночних негативних суджень у процесі міжсуб'єктної управлінської взаємодії. Недостатній рівень відповідальності за результати вирішення управлінських завдань, що призводить до пошуку офіцером зовнішніх причин низької ефективності реалізації власних управлінських функцій. Сформованість умінь та навичок до вирішення управлінських завдань є недостатньою, що виявляється у невмінні керувати собою та впливати на інших людей,

розмитістю особистісних цінностей та цілей. Домінуючим типом спрямованості є спрямованість особистості на психологічний клімат і взаємини у колективі. Рівень інтелектуальних здібностей виявляється на репродуктивному рівні та не дозволяє вирішувати нестандартні, нетипові управлінські завдання в особливих та екстремальних умовах. Рівень самосвідомості загалом забезпечує адекватну самооцінку. Особистісні властивості мають середні оцінки та характеризуються формальністю міжособистісних стосунків, упертістю, дратівливістю, емоційною лабільністю. Середній рівень рефлексивності, який виявляється в недостатньому вмінні свідомо контролювати рівень власного розвитку та результати своєї діяльності, невисокою здатністю до самоуправління (самоменеджмент).

Низький рівень сформованості управлінської компетентності характеризується такими показниками: чіткість життєвих цілей і прагнення особистості досягнути успіху й самоактуалізуватися в управлінській діяльності майбутнього працівника поліції не спостерігаються, складні управлінські ситуації ігноруються, домінуючою є зовнішньоорганізована мотивація. Емоційно-вольова саморегуляція є доволі слабкою, що виявляється у неприйнятті відповідальності за результати вирішення управлінських завдань й управлінської діяльності загалом, недостатніх здібностях обмірковувати способи досягнення обраної мети, недостатній автономності в організації активності. Низький рівень сформованості управлінських умінь і навичок під час розв'язання управлінських завдань, що виявляється в невмінні керувати собою та своїми підлеглими, невмінні впливати на людей, розмитості особистісних цінностей і цілей, зупиненим саморозвитком, недостатньому розумінні особливостей управлінської праці, низькою здатністю формувати колектив. У розв'язуванні управлінських ситуацій домінуючим типом спрямованості є спрямованість на себе, а спрямованість на справу є на останньому місці. Недостатня розвиненість комунікативно-організаторських і лідерських здібностей не дає змоги ефективно виконувати типові управлінські завдання. З-поміж особистісних властивостей домінуючими є емоційна лабільність, нерівноваженість, роздратованість, інтровертованість, нерішучість. Нездатність критично оцінювати ситуацію, що виявляється у неадекватній самооцінці. Низький рівень рефлексивності виявляється в нездатності коректувати свою поведінку та діяльність щодо обраних цілей і низькій схильності до самоаналізу управлінської діяльності.

Висновки. Отже, здійснено теоретичне обґрунтування психологічних умов формування управлінської компетентності майбутніх офіцерів поліції.

З'ясовано, що до функціонально-формуючих компонентів компетентності належать: цільово-мотиваційний (визначає спрямованість професійної підготовки в ЛьвДУВС на усвідомлення її результату), змістовий (відбір змісту УК офіцера поліції та його структурування відповідно до управлінсько-службових функцій), процесуальний (інтеграція в тренінговій формі навчання традиційних методів), контролюючо-корекційний (поетапність діагностування рівня сформованості УК курсантів у процесі їх підготовки до професійної діяльності), результативний (співвідношення результату професійної підготовки офіцера НПУ з об'єктивними вимогами, які висувуються професійною діяльністю до рівня його підготовленості).

Виділено психологічні критерії рівня сформованості управлінської компетентності майбутнього офіцера НПУ: мотивованість, емоційно-вольові властивості, інтелектуальна готовність, сформовані вміння та навички виконання управлінських завдань, сукупність особистісно-професійних якостей особистості та рефлексивність. Тобто рівень управлінської компетентності курсантів як майбутніх офіцерів поліції зумовлюється мірою їх активності як суб'єкта, особливостями та можливостями самостійно організовувати свої дії, поведінку, діяльність загалом на основі інтелектуальної готовності й усвідомленні значущості особистих і творчих способів розв'язування професійних ситуацій. Обґрунтовані нами критерії розвитку психологічних компонентів управлінської компетентності майбутніх офіцерів поліції є основою психодіагностичного апарату визначення її актуального стану.

Перспективою подальших наукових пошуків є здійснення експериментальної перевірки запропонованого комплексу психологічних умов, спрямованих на формування управлінської компетентності у майбутніх офіцерів поліції під час навчання у ЗВО МВС України.

1. Тихончук А. О. Психологічні умови ефективної управлінської діяльності керівників військових колективів: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. психол. наук / Нац. акад. прикордон. військ України ім. Б. Хмельницького. Хмельницький, 2000. 20 с.

2. Троцький Р. С. Сутність поняття готовності до управлінської діяльності майбутніх офіцерів у системі МВС України. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми.* 2016. Вип. 46. С. 321–324. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Sitimn_2016_46_83

3. Уліч В. Л. Педагогічні умови формування готовності майбутніх офіцерів до управлінської діяльності: дис. ... канд. пед. наук / Військовий ін-т Київського національного ун-ту ім. Тараса Шевченка. К., 2007. 236 с.

4. Борисюк О. М. Психологічні особливості розвитку управлінської компетентності у майбутніх офіцерів Національної поліції України: дис. ... канд. псих. наук: 19.00.09. Х., 2017. 315 с.

5. Мацевко Т. М. Психологічні особливості розвитку управлінської компетентності майбутніх магістрів військового профілю: дис. канд. психол. наук. К., 2007. 225 с.

Borysiuk O. M. Psychological conditions for the formation of managerial competence of future police officers

The article presents theoretical discourse of psychological conditions aimed at forming and improving the level of development of cadets' managerial competences as future police officers. The essence of management activity in the law-enforcement professional environment namely is in the system of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine is revealed. The main features of the administrative activity of officers are highlighted: the bilateralism of the process of administrative activity, which is carried out with the active interaction of the officer himself and his subordinates; the complexity of the main functions inherent in management activities, namely: planning, organization and control of the life activity of the unit (parts, connections); the presence of interaction with the external environment, which is reflected in the social nature of management activities; specific subsidiary character of the activity in relation to the establishment of a managerial process in the subdivision. The functional-forming components of managerial competence are singled out: the target-motivational component (defines the direction of professional training in the institutions of higher education of the Ministry of Internal Affairs for the awareness of its outcome), the content component (selection of the content of the managerial competence of the police officer and his structuring in accordance with the management and service functions), procedural component (integration of traditional methods into the training form of studying), control and correction component (stage diagnosis of the level of formation of management competences of the cadets in the process of their training for professional activity), the effective component (the ratio of the result of the professional training of the officer of the National Police of Ukraine with objective requirements, which are put forward by professional activity). The general psychological criteria of managerial competence of future officers of the NPU in the process of professional training for management activity are defined: motivation, emotional-volitional features, intellectual readiness, formed skills and abilities of management tasks fulfillment, a set of personal and professional qualities of the individual and reflexivity. The level of formation of managerial competence according to psychological criteria is highlighted: low, medium and high.

Key words: managerial competence, functional-forming components, psychological criteria of the evaluation, levels of formation of managerial competence, future officer of NPU.

Стаття надійшла 20 грудня 2018 р.